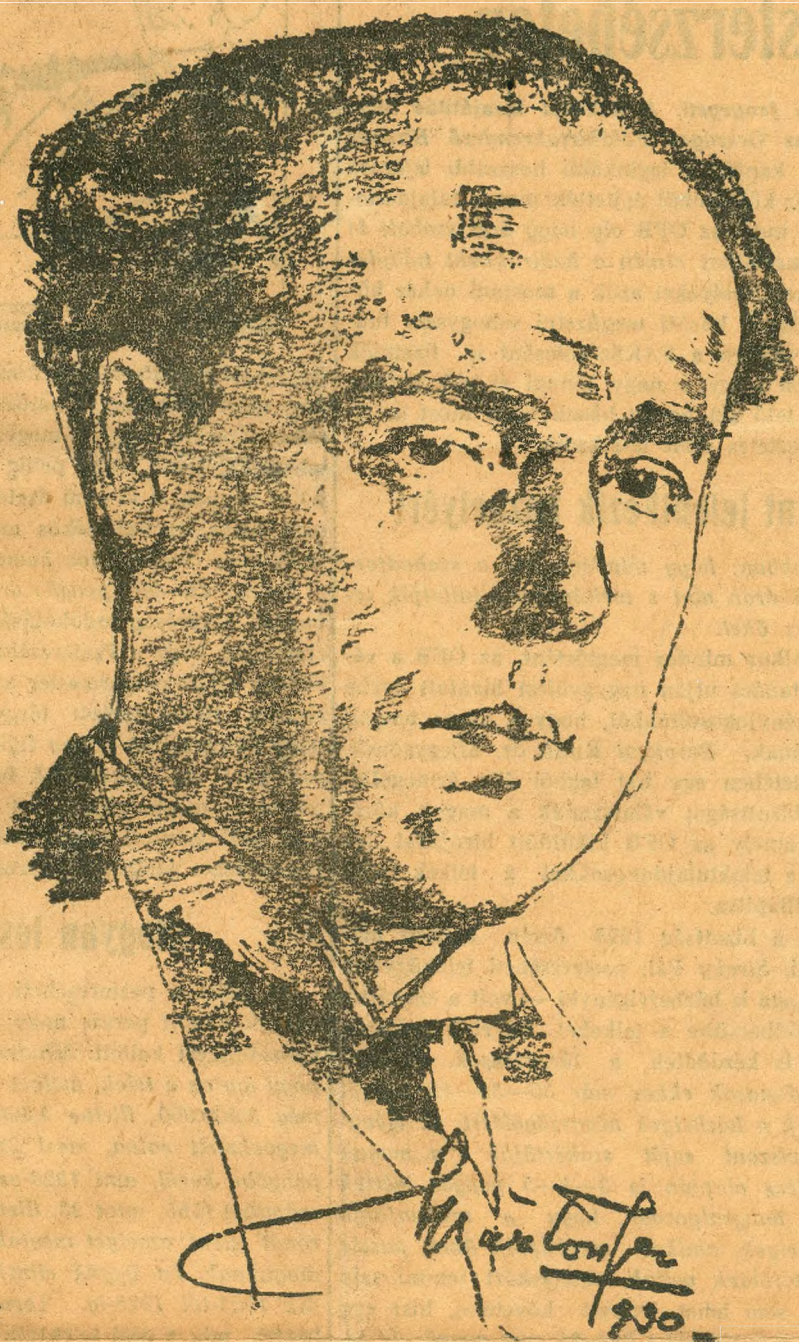

A mi értékeink

Jenő Enyvvári

Enyvvári Jenő

Akik nem fordulnak meg a Fővárosi Könyvtárban, akik nem ismerik Budapestnek, sőt, bátran mondhatnók, Csonkamagyarországnak legmodernebb könyvtárát, azok Enyvvári Jenőről tudomást bizonyára csak abból a pársoros újsághirből szereztek, mely hivatali működésének huszonötödik évfordulója kapcsán emlékezett meg róla. Talán tegyük hozzá, hogy intenciója ellenére, mert a Fővárosi Könyvtár tudós igazgatójának az volt a kívánsága, hogy erről az évfordulóról legfeljebb munkatársai értesüljenek és ha már mindenképpen ünnepelni akarják, az ünneplés a könyvtár falai között maradjon. Igaz, ismerik Enyvvári Jenőt egyebütt is, a magyar és német filozófiai szaklapok szerkesztő- és olvasótáborában. Bolzano logikájának és Husserl fenomenológiai módszerének hívei e két diszciplinának a magyar filozófiai irodalomba való átültetéséért hálásak, azok pedig, akik általánosabb filozófiai kérdésekkel érik be, Enyvvári Jenő kitűnő filozófiai szótárának látják hasznát.

A filozófusok a köztudatban megannyi elefántcsonttoronyban élő, a maguk többekévé szűk érdeklődési körében mozgó különcök. Enyvvári Jenő egyáltalán nem ebből a fajtából való. Lényét és működését ugyan a szépre, a jóra és az igazra való törekvés hatja át, ez nyilvánul meg minden sorában, minden gesztusában, de amellet nem zárja ki dolgozószobájából a mát, sőt a holnapot sem, nem is zárhatná különben. hiszen mióta a Fővárosi Könyvtár élén áll, de már előzően is, jóformán amióta annak szolgálatába lépett, reáharul a könyvkiadás és beszerzés ezer gondja, a könyvtár mintaszerű kiadványainak szerkesztése, egy szóval, a Fővárosi Könyvtár fejlesztése, amelynek éppen a Fővárosi Könyvtár konkrét esetében sokkal több és szorosabb kapcsolata van a mindennapi élettel, mint azt az ember első hallásra hinné. Az a mélyreható és gyökeres reform, amely a Szabó Ervinné doktriner társadalmi forradalmát

előkészítő Városi Könyvtárból, a mai konstruktív és pedig a szó legnemesebb értelmében konstruktív, Fővárosi Könyvtárt teremtette meg, Enyvvári Jenő kiegyensúlyozott és lehiggadt ész- és szívjárása nélkül épp oly kevésbé valósulhatott volna meg, mint a Fővárosi Könyvtár gyűjtési körének jelentős tágulása Enyvvári Jenő páratlan bibliografiai ismeretei nélkül.

Enyvvári Jenő 1926-ban foglalta el a főváros tanácsának egyhangú bizalmából Kremmer Dezső örökét. A Fővárosi Könyvtár rangja, sulya ugyan már addigra is jelentős mértékben megnövekedett közkönyvtáraink sorában, az új igazgatóra mindazonáltal még egész sor kényes feladat várt. Itt volt elsősorban a központi könyvtárpépület kérdése. Ha már az olcsó jelszavakkal félrevezetett közvélemény leszerelése is sok energiáját emésztette, még többet igényelt és igényel a Meinig Arthurt dicséretű főuri-palota átalakításának és célszerű amellet stílusos berendezésének munkája. Immár három esztendeje folyik ez a munka, de hála Enyvvári Jenő buzgóságának és kitartásának, befejezéséhez is közeledik, úgyhogy hihetőleg még ez év folyamán megtörténhetik az új könyvtárpépület felavatása. Enyvvári Jenőt dicséri a Fővárosi Könyvtár bibliografiai kiadványainak gyors egymásutánban megjelenő füzetekén kívül, külön gyűjteményeinek lendületes fejlődése is, nem szólva arról a tizenkét fiókkönyvtárról, amely fővárosszerte önzetlen és hathatós kulturmunkát végez.

Azt mondják a hozzáértők, hogy a könyv külső-belső értékelése terén nincsen Magyarországon Enyvvári Jenőnél illetékesebb fórum. A Fővárosi Könyvtár laikus olvasói bizonyára kitűnő cédulakatalógus-rendszerét dicsérik, akinek módja van olykor a nagyközönség számára hozzá nem férhető helyiségekbe is egy-egy pillantást vetni, munka közben látni Enyvvári Jenő lelkes gárjáját, annak a bürokráciamentesség hiánya tűnik fel és esik jól, szöved más-más uton bár, de mind arra az eredményre jut, hogy — hála igazgatójának — temérdek intézménye közül Budapest a könyvtárára lehet legbüszkébb,